

לקראת שבת

ע"י מרכז חב"ד לדוברי עברית – הרב ישראל לנדא Tel: (905)709-7770 / Fax: (905)709-7917

אהבת-אמת למנהיג-אמת

אתה רואה לנגד עיניך מאות-אלפי יהודים החשים יתמות, מזילים דמעות כמים, מרגישים כאילו נלקח מהם אב אהוב. זה הקשר שנוצר בין העם לבין גדולים אמיתיים

אחת התמורות שחלו בעולם המודרני היא אבדן המנהיגים. מי שמכונים בימינו 'מנהיגים' אינם אלא פוליטיקאים בעלי מרפקים חזקים, שהצליחו לדחוק את עצמם לצמרת, מתוך רמיסת מתחריהם. במקרה הטוב הם מנהלים טובים, שיודעים לנהל מערכות מסויימות, אבל אין הם נתפסים דמויות-מופת ובוודאי אינם מעוררים כלפיהם קשר נפשי עמוק מצד הציבור. דווקא על רקע משבר המנהיגות כדאי לשים לב לאבל העמוק שפקד את המוני בית-ישראל עם הסתלקותו של הראשון לציון הגאון רבי מרדכי אליהו זצ"ל. אתה רואה לנגד עיניך מאות-אלפי יהודים החשים יתמות, מזילים דמעות כמים, מרגישים כאילו נלקח מהם אב אהוב. כי זה הקשר שנוצר בין העם לבין גדולים אמיתיים, מנהיגים במלוא משמעות המושג.

ענווה אמיתית

גדולת אישיותו של הרב אליהו פרצה מתוכו ונגעה בליבם של המוני העם. הללו ראו מולם קודם-כול איש-אמת, שיראתו קודמת להכמתו. מניעיו ושקוליו היו טהורים, בשאיפה לכוון לרצון ה' ולאמת של התורה. הייתה לו גם יכולת המנהיגות – לחתוך ולהכריע. בלי ועדות ובלי ניסיונות לרבע את העיגול ולרצות את הכול, על חשבון האמת. רבנים ואישי-תורה ראו בו את הגאון שיודע להשיב על שאלות קשות ולהתיר בעיות סבוכות. יהודים פשוטים נמשכו אל חמימותו ואל מאור-הפנים שבו קיבל כל יהודי, השיב לשאלותיו והעניק לו מברכותיו. המונים נהנו להקשיב לשיעוריו, ששילבו הלכה ואגדה, נגלה ונסתר, רעיונות עמוקים לצד משלים מושכי-לב וסיפורים נושאי מוסר-השכל.

אך מה שמשך במיוחד את לב העם הוא הענווה של הרב אליהו. זו ענווה שרק אנשים גדולים באמת מסוגלים לה. לא הצטנעות של שקר וענווה מזוייפת, שמאחוריה מסתתר לפעמים אגו מנופח, כפי שאנו רואים בעולם הרחב. יש מי שמשתמשים בניסוחי ענווה כביכול, 'קטונתי' ו'לעניות דעתי', אך הם מנופחים מחשיבות עצמית, ואוי לו למי שיעז לומר דבר-מה שאולי יפגע חלילה בכבודם. אצל הרב אליהו הענווה הייתה פשוטה, טבעית ובעיקר אמיתית.

התקיים ברב אליהו מאמר הזוהר: "מאן דאיהו זעיר – איהו רב". כלומר, מי שמרגיש עצמו קטן – הוא באמת גדול. זו גדולה אמיתית, של איש-תורה אמיתי, והיא שקשרה אליו המוני יהודים, שהתפללו בכל ליבם לשלומו וכאבו בכל נימי נפשם את פטירתו.

ידידות-אמת

אין ספק שהחיבור העמוק שנוצר בינו ובין המוני בית-ישראל קשור גם למקורות היניקה הרוחניים שלו – הנגלה והנסתר, ההלכה והחסידות גם יחד. הנהגתו התאפיינה למעשה בסממנים של אדמו"רי החסידות, ולכן המוני יהודים חשים כלפיו אותה תחושה שחסידים חשים כלפי רבותיהם. הדבר בא לידי ביטוי בקשר העמוק שהתקיים בינו ובין הרבי מליובאוויטש. אין-ספור פעמים הביע את הערצתו לאישיותו ולפועלו של הרבי, והיה ברור שהוא מזדהה לחלוטין עם דרכו. כל מי שמעיין בתמלילי השיחות שהתקיימו בינו ובין הרבי, ובמיוחד מי שצופה בצילומי הווידאו של הפגישות ביניהם, רואה מהי ידידות-אמת בין גדולי-ישראל.

בביקורו האחרון אצל הרבי, בחודש מרחשוון תשנ"ב, התבטא הרבי התבטאות נדירה בסוף הפגישה: "יהי רצון שבקרוב ממש תהיה הגאולה, אזי אבקר את כבודו, בהיכל קודשו בארץ-הקודש". הרב אליהו הרים את שתי ידיו בהתרגשות והכריז: "ברוך הבא! אני אגיד בשמחה רבה: ברוך הבא בשם ה'!". נסיים בדברים שאמר הרב אליהו לשיחת השבוע' לפני ארבע-עשרה שנים: "נאמר: 'כל צופיך נשאו קול, יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון'. אומר הבן-איש-חיי: 'כל צופיך נשאו קול' – אלה המצפים לגאולה השלמה, אשר גם יזכו לראותה. 'יחדיו ירננו' – אנחנו מתפללים שנזכה לשמוח ולרנן בה יחדיו, מתוך אחדות ואחוה".

(לקוח מתוך גליון "שיחת השבוע" של אגודת צעירי חב"ד)

עם הלוח ביד

חג הגאולה

בימים חמישי ושישי (24-25 ביוני) יציינו חסידי חב"ד את ימי הגאולה י"ב וי"ג בתמוז שבהם שוחרר הרבי הקודם, רבי יוסף יצחק שניאורסון, ממאסרו המפורסם ברוסיה הסובייטית. הרבי נאסר על פעילותו העניפה למען חיזוק היהדות והדת בברית המועצות, ועל מאבקו במישטר הקומוניסטי שהתנכל לדת היהודית.

**זה מגיע ... זה בדרך ...
לוח השנה לשנת תשע"א
נותרו עוד מספר מקומות למודעות בלוח
השנה שלנו.
המעוניינים לפרסם - אנא צרו קשר
(905) 709-7770**

בואו ללמוד איתנו ...

שיעור עם הרב לנדא
בימי שלישי בשעה 8:00 בערב בחב"ד גייט

השיעורים הם לנשים וגברים
הכניסה חופשית

תנחומים

**לגבריאל שרפר ומשפחתו תנחומים
על פטירת האם ז"ל**

הדלקת נרות: 8:44PM

צאת השבת: 9:57PM

קול מעולם האמת

"אני חייבת לפתור את חידת הקול ששמעתי", פתחה האישה. היא הייתה אישה עשירה ומכובדת בעיר בוסטון שבארצות-הברית. לפני זמן שכלה את בתה, אסתר, שנפטרה בעודה במיטב שנותיה. עתה עמדה לפני הרב דוד-מאיר רבינוביץ, מחשובי חסידי חב"ד בעיר, וביקשה את עצתו.

"אני יודעת שהרב יחשוב שאולי אני הוזה או מדברת מדמיונות מוחי הקודח, אבל אין הדבר כן", אמרה. "אני עומדת בשתי רגלי על הקרקע ומעולם לא הזיית הזיות ולא שמעתי קולות. אבל הקול הזה היה ברור ומוחשי, וברור לי שזה לא היה דמיון סרק. שמעתי בביור את קולה של בת. לא הצלחתי לקלוט מילים, אבל זה היה קול של מצוקה. אני משוכנעת ששתי ביקשה להעביר לי את זעקתה".

"יש לך כיוון מחשבה, מה יכול לגרום לנשמתה שלא למצוא מנוחה?", שאל הרב.

"לא, אני ממש לא יודעת", השיבה האישה. "חשבת על כך רבות. גם התביישתי לדבר על כך עם אחרים, שמא יחשבוני לסהרורית. אבל העניין מציק לי ואני חייבת למצוא לזה פתרון".

הרב הקשיב לדבריה, הרחרר ארוכות ואמר: "אני אינני יכול לתת תשובה על שאלתך. אכתוב על כך לרבי הריי"צ (רבי יוסף-יצחק) מליובאוויטש ואבקש את עצתו".

זה היה כשלוש שנים אחרי שהרבי הצליח להיחלץ מאירופה הבווערת ולהגיע אל חופי ארה"ב. הוא קבע את משכנו בניו-יורק, ומשם פתח בפעילות נמרצת לבניית עולם של תורה ויהדות בעולם החופשי.

הרב רבינוביץ כתב את כל הסיפור אל הרבי. עברו כמה ימים והוא מצא בתיבת המכתבים שלו מכתב תשובה מהרבי. בהתרגשות פתח את המעטפה, וכאשר החל לקרוא עברה בו צמרמורת.

המכתב נשא את התאריך כ"ה בטבת תשי"ג, והרבי התייחס לשאלת האישה בכל הרצינות. תחילה הוא מציין את שאלת האישה – "אירע לה שמעיה קול ולא ראתה מאומה, והיא בטוחה שזוהי נשמת בתה המבקשת תיקון".

הרבי קובע מיד כי אין מדובר בדמיון ובהזיה: "אין לתלות בהתרגשות העצבים והדומה, כי אם הדבר פשוט כמשמעו. וברוך לי שזוהי התמרמרות נשמת בתה ז"ל".

על מה מתייסרת נשמת הבת? – כותב הרבי כי הדבר נובע מכך שהאישה החליטה לתת צדקה לעילוי נשמת

בפרשה הקודמת קראנו על מחלוקת קורח ועדתו, מטענותיהם מסתבר כי לא ידעו את טעמי המצוות ולכן חלקו על משה. היה עליהם לדעת כי חיוב המצוות אפילו שיש להן טעמים גלויים, הוא אך ורק בגלל ציווי ה' ולא מצד שום סיבה או גורם כלשהו. זו אחת הסיבות שלאחר מעשה קרח, אנו קוראים על מצוות פרה אדומה אשר לא נמצא לה שום טעם.

פרה אדומה

נגיעה במת הופכת את האדם ל"טמא מת" וחל עליו איסור להכנס לקודש. כדי לטהרו יש להזות עליו מי חטאת (מלשון חטיו וטהרה) המורכבים ממי מעין ואפר פרה אדומה. שליחי הציבור היו יוצאים לחפש פרה שכולה אדומה. משנמצאת הפרה המתאימה היו מוציאים אותה אל מחוץ למחנה, שם היה הכהן הגדול שורף אותה וזוהו מדמה שבע פעמים לכיוון אוהל מועד. אחר כך היו שורפים אותה, ואת אפרה ערבבו במי המעיין. מי שנטמא על ידי מת, טמא למשך שבעה ימים. ביום השלישי וביום השביעי היו מזים עליו מי חטאת ולעת ערב היה טובל במים ונטהר מטומאתו. תשע פרות אדומות נמצאו ונשרפו מימי משה רבינו ועד לחורבן הבית השני, והפרה העשירית תהיה בביאת המשיח, בקרוב ממש.

הטעות והעונש

בזכות מרים הנביאה היתה לעם ישראל באר מים במשך שהותם במדבר. אולם משמתה מרים נעלמה גם הבאר. כשראו בני ישראל שאבד להם מקור המים החלו לריב עם משה ואהרן: "וְלָמָּה הֵבֵאתָם אֶת-קְהַל יְהוָה, אֶל-הַמִּדְבָּר הַזֶּה, לְמוֹת שָׁם, אֲנַחְנוּ וְבָעִירְנוּ (צאנונו)". בעקבות צעקותיהם מורה הקב"ה למשה ואהרן ללכת אל אחד הסלעים ולדבר אליו כדי שיצאו ממנו מים.

הסלע לא היה מיוחד במראהו ובני ישראל, שלא הבחינו בו, החלו לרטון ולהתגרות במשה: "מאיזה סלע תוציא לנו מים?" משה קצף: "שִׁמְעוּ-נָא הַמֹּרִים (עקשנים) הַמֵּן-הַסֵּלַע הַזֶּה [שלא נצטוונו עליו], נוֹצֵיא לָכֶם מַיִם?" שאל בכעס והיכה על הסלע. ואכן בהכותו על הסלע יצאו טיפות אחדות בלבד ורק בפעם השנייה נזדמן לו הסלע הנכון ובהכותו יצאו מים רבים – וַתֵּשֶׁת הַעֲנָה. אמנם המטרה הושגה והיו מים לעם אך בגלל כעסם לא קיימו משה ואהרן את ציווי הקב"ה כראוי. היה עליהם לדבר אל הסלע, אז היה המופת גדול יותר מאשר בהכאה והיה גורם לקידוש שם שמים גדול יותר. "הקב"ה מדקדק (מקפיד) עם חזיקים כחוט השערה" ולכן על אף שהחטא לא היה חמור כל כך נענשו משה ואהרן, ונגזר עליהם שלא יכנסו לארץ ישראל.

מות אהרן

כבר בתחנתם הבאה מת אהרן הכהן. משה, אהרן ואלעזר בנו, עלו אל ההר ושם העביר אהרן את בגדי הכהונה לבנו והכתיר אותו לכהן גדול תחתיו. בראות העם את משה ואלעזר ירדים לבדם מן ההר הבינו כי אהרן מת – וַיִּכְפּוּ אֶת-אֶהֱרֹן שְׁלֹשִׁים יוֹם, כֹּל בַּיַּת יִשְׂרָאֵל. בימי חייו רדף אהרן אחר השלום והיה מטיל אהבה בין בעלי מריבה ובין איש לאשתו, לכן האבל הקיף את כל תושבי המחנה ללא יוצא מן הכלל.

נחש הנחשת

מלך אדום לא הרשה לבני ישראל לעבור בארצו ולכן נאלצו להקיף אותה. ארץ אדום ניתנה בירושה לעשיו ולכן נצטוו שלא לכבוש אותה בכח מידי צאצאיו האדומים. בינתיים הכנעני, שישב בנגב, בא להלחם בעם ישראל ונחל מפלה ניצחת. הדרך היתה ארוכה וקשה ושוב התלונן העם בפני משה: "לָמָּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם, לְמוֹת בְּמִדְבָּר..."

תגובת הקב"ה באה מיד והנחשים נשלחו כדי להקיש את המתלוננים בארס שבין שיניהם. למראה החללים הרבים התחרטו בני ישראל ובקשו ממשה: "חֲטָאנוּ, כִּי-דִבְרַנוּ בַּה' וְנָבֵךְ--הַתְּפַלֵּל אֵל ה', וְנָסַר מֵעֲלֵינוּ אֶת-הַנֶּחֱשִׁים". הקב"ה נענה לתפילתו של משה ומצווה עליו להעמיד נחש עשוי מנחושת שכל המסתכל בו נרפא. הרפואה היתה בעיקרה רוחנית, כי כאשר בני ישראל היו מסתכלים כלפי מעלה היו משעבדים את ליבם לאביהם שבשמים.

בסוף הפרשה מסופר על מלחמות ישראל ונצחונותיהם על סיחון מלך

במה, אבל את הכסף היא תורמת גם למוסדות שמחטיאים את הרבים ומכשילים ילדים יהודים. למשל, מוסדות שמאכילים את התלמידים טרפות וכדומה.

במה, אבל את הכסף היא תורמת גם למוסדות שמחטיאים את הרבים ומכשילים ילדים יהודים. למשל, מוסדות שמאכילים את התלמידים טרפות וכדומה.

אבל הכסף מגיע ליעדים לא-רצויים, הרי "יש צער גדול לנשמה".

מציע הרבי: האישה תעשה רשימה מכל המוסדות שתרמה להם לעילוי נשמת בתה, ותמסור את הרשימה לידי איש ירא-אלוקים, שיבדיל בין המוסדות הכשרים לשאינם כאלה. ומכאן ולהבא תתרום לצדקה בעבור בתה רק למוסדות כשרים.

עוד מורה הרבי: "ונכון הדבר אשר ילכו על קבר בתה ז"ל ויודיעו לה אשר מכאן ולהבא ידקדקו בדבר הצדקה, לתת רק למוסדות כשרים". אבל הרבי מזהיר: "הביקור על קבר הבת הוא רק על-ידי שליח איש ירא אלוקים, שיודיע לה מזה, ולא שהאם שתחיה תלך בעצמה. ולהזהיר אותה על זה".

לאחר קריאת המכתב הרגיש הרב רבינוביץ שכל גופו רועד. מעולם לא ראה קודם לכן דברים ברורים כאלה בעניינים הקשורים בנשמות ובעולמות עליונים.

הוא מסר את הדברים לאישה, וזו מיהרה להכין רשימה מכל המוסדות שתרמה להם, כפי שהורה לה הרבי. הרב רבינוביץ שלח את הרשימה אל הרבי, וכעבור זמן קצר נתקבלה תשובתו, מיום ו' בשבט תשי"ג. "מה שעבר עבר, אבל ההווה והעתיד צריך סדר מסודר", כותב הרבי, וממליץ למצוא בעבור האישה "איש ישר הולך, אשר על פיו תחלק את הצדקה".

האישה עשתה כמצוות הרבי, אך עתה חשה רגשות אשמה וצער, על שבגללה נגרם סבל לנשמת בתה. הרב רבינוביץ כתב על כך לרבי, וביום י"ד בשבט הרבי כותב מכתב שלישי, ובו הוא מציין כי שיגר בעצמו מכתב לאותה אישה וכתב לה "שאינן לה להצטער חס-ושלום, כי צריכה להיות בטוחה אשר נשמת בתה ז"ל נתעלתה בעילוי רב".

הרב רבינוביץ נרעד שוב לנוכח מכתבו של הרבי, המעיד כי נהירים לו שבילי הרקיע. הוא מסר את הדברים אל האישה ואמר לה שעליה לחדול מלייסר את עצמה, שכן הרבי בעצמו מעיד על נשמת בתה כי "נתעלתה בעילוי רב".

הרב רבינוביץ נפטר זמן קצר אחר-כך, אך הקשר בין הרבי לבין אותה אישה נמשך גם אחרי פטירתו. באיגרותיו של הרבי הריי"צ יש איגרת אל אותה אישה מטי"ו במנחם-אב באותה שנה. הרבי כותב לה (תרגום מיידיש):

"לא כל תלמודי-התורה אינם כשרים חס-ושלום. יש גם תלמודי-תורה כשרים, שבהם המורים יראי-שמים, ולתלמודי-התורה האלה יש לסייע. מצאי עניין בסיוע לתלמודי-התורה טובים, יראי אלוקים, וה' יתברך יברך אותך בכל המצטרך".

(לרגל חג גאולתו ויום הולדתו של הרבי הריי"צ, י"ב-י"ג בתמוז)

קורא נכבד, אנו מקווים שאתה נהנה לקרוא את החומרים של גיליונות "לקראת שבת".

תן יד להפצת הגליון וצרף לרשימתינו גם את חבריך.